

3

30 / 1982

**Slovenský
národopis**



Na obálke: 1. strana: Václav Kautman, Ryby a vtáky. Orech, javor, červený smrek, marhuľa. Zhotovené okolo roku 1970.
4. strana: Václav Kautman, Ryba. Javor 35 cm. Zhotovené asi v r. 1972.
K článku Jarmily Paličkovej-Pátkovej „Podiel výtvarnej osobnosti na výkleňovaní ľudovej výroby do súčasnej kultúry. K nedožitým šestdesiatinám Václava Kautmana.“
Foto Pavel Janek

Toto číslo je ilustrované výberom z tvorby V. Kautmana.
Koncovky: Zvieratká. Pálený a kartáčovaný červený smrek.
Návrhy na pamiatkové predmety pre zoologickú záhradu.
1962. Foto Pavel Janek

HLAVNÁ REDAKTORKA
Božena Filová

VÝKONNÁ REDAKTORKA
Viera Gašparíková

REDAKČNÁ RADA

Ján Botík, Soňa Burlasová, Václav Frolec, Emília Horváthová, Soňa Kovačevičová, Igor Krištek, Milan Leščák, Ján Michálek, Ján Mjartan, Štefan Mruškovič, Viera Nosáľová, Adam Pranda, Antonín Robek

V prezentovanom čísle Slovenského národopisu sú online sprístupnené iba publikácie pracovníkov Ústavu etnológie SAV (v obsahu farebne odlíšené).

Ostatné práce, na ktoré ÚEt SAV nemá licenčné zmluvy, sú vynechané.

Slovenský národopis je evidovaný v nasledujúcich databázach

www.ebsco.com
www.cejsh.icm.edu.pl
www.ceeol.de
www.mla.org
www.ulrichsweb.com
www.willingspress.com

Impaktovaná databáza European Science Foundation (ESF)
European Reference Index for the Humanities (ERIH): www.esf.org

OBSAH

VČLEŇOVANIE PROGRESÍVNYCH TRADÍCIÍ LUDOVEJ KULTÚRY DO SYSTÉMU SOCIALISTICKEJ KULTÚRY A ŽIVOTA PRACUJÚCICH

- Pranda, Adam: Hodnotové orientácie vidieckeho obyvateľstva na Slovensku v súčasnosti a faktory formovania progresívnych lokálnych a regionálnych tradícií
 Droppová, Lubica: Tradície kultúry a spôsobu života robotníkov na Slovensku a ich miesto v súčasnej socialistickej spoločnosti
 Feglová, Viera: Obyčajová tradícia a súčasné formy sviatkowania
 Kováčevičová, Soňa: Význam výsledkov Etnografického atlasu Slovenska pre poznávanie súčasných procesov ľudovej kultúry
 Fojtík, Karel: K východiskum a badateľským cílum etnografického výzkumu dělnické kultury a bytu
 Botík, Ján: Súčasné formy obydlia v dedinskom prostredí
 Palíčková, Jarmila: Ľudová výroba v súčasnej kultúre
 Drábiková, Ema: Záhradkárstvo ako súčasná záujmová forma tradícií polnohospodárskeho zamestnania ľudu
 Falta, Lubomír: Úvahy o sociálno-priestorových aspektoch kultúrnej aktivity na dedine
 Luther, Daniel: Vývin tradičných kalendárnych obyčajov a konštituovanie súčasných foriem rodinných a spoločenských sviatkov
 Palíčková, Jarmila: Podiel výtvarnej osobnosti na včleňovaní ľudovej výroby do súčasnej kultúry. K nedožitým šesťdesiatinám Václava Kautmana

ROZHLADY

- | | |
|---|-----|
| Konferencia „Tradícia a súčasnosť“ (Ema Drábiková) | 507 |
| Seminár „Socializace vesnice a proměny lidové kultury v Jihomoravském kraji“ (Juraj Podoba) | 510 |

RECENZIE A REFERÁTY

- | | |
|--|-----|
| 407 S. I. Hryca: Melos ukrajinskoj narodnoj epiky (Soňa Burlasová) | 513 |
| 421 Š. Lami: Slovenské ľudové balady v Maďarsku (Soňa Burlasová) | 514 |
| Národopis Slovákov v Maďarsku (Ján Botík) | 516 |
| 429 B. Beneš: Úvod do folkloristiky (Hana Hlásková) | 517 |
| Etnografie národního obrození I—V. (Zuzana Štefániková) | 519 |
| 439 I. Tálasi: Néprajzi tanulmányok, írások I. (Soňa Švecová) | 523 |
| 448 Traditionelle Transportmethoden in Ostmitteleuropa (Ján Podolák) | 525 |
| I. Vanat: Narysy novitnoji istoriji ukrajincov Schidnoji Slovačyny (Mikuláš Mušinka) | 526 |
| 465 Čadea a okolie (Marta Sigmundová) | 527 |
| Ostrovtipné príbehy a veliké cigánstva a žarty (Gabriela Lunterová) | 528 |
| Slovenské ľudové hádanky (Zora Vánočková) | 529 |
| 479 Kokare E. Ja.: InternacionaInoje i nacionaInoje v latyšskich poslovicach i pogovorkach (Zuzana Profantová) | 531 |
| 487 Rudolf Drössler: Když hvězdy byly ještě bohy (Zuzana Profantová) | 533 |
| Farley Mowat: Nehaňte vlka (Peter Salner) | 534 |
| 493 Revoluční proměny jihomoravského venkova (Miroslava Krupková) | 535 |

СОДЕРЖАНИЕ

ВКЛЮЧЕНИЕ ПРОГРЕССИВНЫХ ТРАДИЦИЙ НАРОДНОЙ КУЛЬТУРЫ В СИСТЕМУ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ И В БЫТ ТРУДЯЩИХСЯ

Пранда, Адам: Ценностные ориентации сельского населения в Словакии и факторы формирования прогрессивных локальных и региональных традиций

407

Дроппова, Любица: Традиции культуры и быта рабочих в Словакии и их место в современном социалистическом обществе

421

Феглова, Вера: Обычная традиция и современные формы празднования .

429

Ковачевичова, Соня: Значение результатов Этнографического атласа Словакии для познания современных процессов народной культуры

439

Фойтик, Карел: Об исходных положениях и целях этнографического исследования культуры и быта рабочего класса

448

Ботик, Ян: Современные формы жилища в деревенской среде

457

Паличкова, Ярмила: Народное производство в современной культуре

465

Драбикова, Эма: Садоводство — современная любительская форма сельскохозяйственных традиций народа

473

Фалтич, Любомир: Размышления о социально-пространственных аспектах культурной работы в деревне

479

Лютер, Даниэл: Развитие традиционных календарных обычаяев и конституирование современных форм семейных и общественных праздников

487

Паличкова, Ярмила: Вклад личности художника во включение народного производства в современную культуру. К не дожитому 60-летию Вацлава Каутмана

493

ОБЗОРЫ

Конференция „Традиция и современность“ (Эма Драбикова)

507

Семинар „Социализация деревни и перемены народной культуры в Южно-Моравской области“ (Юрай Подоба)

510

РЕЦЕНЗИИ И РЕФЕРАТЫ

INHALT

DIE EINGLIEDERUNG DER PROGRESSIVEN TRADITIONEN DER VOLSKULTUR INS SYSTEM DER

SOZIALISTISCHEN KULTUR UND INS LEBEN DER WERKTÄTIGEN

Pranáda, Adam: Die Wertorientierungen der Landbevölkerung in der Slowakei und die Faktoren der Formung der progressiver lokaler und regionaler Traditionen

407

Droppová, Lubica: Die Traditionen der Kultur und Lebensweise der Arbeiter in der Slowakei und ihre Stelle in der gegenwärtigen sozialistischen Gesellschaft

421

Feglová, Viera: Brauchtumstradition und gegenwärtige Formen der Einhaltung der Feiertage

429

Kováčevičová, Soňa: Die Bedeutung der Ergebnisse des Ethnographischen Atlasses der Slowakei für die Erkenntnis der gegenwärtigen Prozesse der Volkskultur

439

Fojtík, Karel: Zu den Ausgangspositionen und Forschungszielsetzungen der ethnographischen Forschung der Arbeiterkultur und -lebensweise

448

Botík, Ján: Die heutigen Formen der Behausung im Dorf

457

Paličková, Jarmila: Die Volkstümliche Warenproduktion in der gegenwärtigen Kultur

465

Drábiková, Ema: Die Schrebergärtnerei — eine gegenwärtige Interessenform landwirtschaftlichen Traditionen des Volkes

473

Falťan, Lubomír: Reflexionen über sozial-räumliche Aspekte der Kulturaktivität im Dorf

479

Luther, Daniel: Entwicklung der traditionellen Kalenderbräuche und die Konstituierung der gegenwärtigen Formen der Familien- und gesellschaftlichen Feste

487

Paličková, Jarmila: Anteil der bildnerischen Persönlichkeit an der Eingliederung der Volksproduktion in die gegenwärtige Kultur. Zum nicht erlebten 60. Geburtstag von Václav Kautman

493

RUNDSCHAU

Konferenz „Tradition und Gegenwart“ (Ema Drábiková)

507

Seminar „Sozialisierung des Dorfes und Veränderungen der Volkskultur in dem Südmährischen Bezirk“ (Juraj Podoba)

510

BÜCHERBESPRECHUNGEN UND REFERATE

CONTENT

THE INCORPORATION OF PROGRESSIVE FOLK CULTURE TRADITIONS INTO THE SYSTEM OF SOCIALIST CULTURE AND INTO THE LIFE OF WORKERS

Praňda, Adam: Value Orientations of the Country People and Forming Factors of the Progressive Local and Regional Traditions

407

Droppová, Lubica: Traditions of Culture and Way of Life of Workers in Slovakia and their Place in the Contemporary Socialist Society

421

Feglová, Viera: Custom's Tradition and Contemporary Forms of Celebrations

429

Kovačevičová, Soňa: Importance of the Results of the Slovak Ethnographic Maps for Recognition of the Contemporary Processes in the Folk Culture

439

Fojtík, Karel: About Solutions and Research Aims of the Ethnographic Study Concerning Workers' Culture and Way of Life

448

Botík, Ján: Contemporary Forms of Dwelling in the Country

457

Palicková, Jarmila: The Folk Production in the Present Culture

465

Drábiková, Ema: Gardening as a Form of Hobby and its Influence on the Agricultural Traditions

473

Falfan, Lubomír: Ideas of Social and Spacious Aspects of the Cultural Activity in the Country

479

Luther, Daniel: Traditional Calendar Customs' Development and Constitutioning of the Contemporary Forms in the Family and Common Holiday

487

Paličková, Jarmila: The Part of Creative Personality on Embodying of the Folk Production into the Contemporary Culture. The Life and Work of Václav Kautman

493

COMMENTARY

Conference „Tradition and Presence“ (Ema Drábiková)

507

Discussion „Socialisation of Village and Changes in Folk Culture in the District of South Moravia“ (Juraj Podoba)

510

BOOKREVIEWS AND REPORTS

</p

ĽUDOVÁ VÝROBA V SÚČASNEJ KULTÚRE (Jej formy a prejavy — základné problémy výskumu)

JARMILA PALIČKOVÁ-PÁTKOVÁ

Národopisný ústav SAV, Bratislava

Pri sledovaní ľudovej výroby v súčasnosti vychádzame z pracovnej definície, formulovanej v syntetickej, i keď populárizačnej práci z r. 1976¹ a v niektorých parciálnych štúdiách staršieho dátta.² Vo svojich prácach ju použili už aj ďalší etnografi.³

Bližšie, s použitím viac-menej pracovných a pravdepodobne aj dočasných terminov, sme špecifikovali rôzne štádiá produktívnej činnosti ľudu najmä vo vzťahu k organizácii práce a jej hospodárskemu významu v štruktúre výroby nej jednotky (domácnosti, rodiny, obce, širšej society) ako *domácu prácu, domácku či domácu výrobu a remeslo*. Tieto tri hlavné formy ľudovej výroby možno v rôznych diferencovaných podobách sledovať v ľudovej kultúre všetkých vývinových stupňov. Každé prelomové obdobie dejín sa tak ako v celej ľudovej kultúre prejavovalo výraznými zmenami v komplexe ľudovej výroby i v jednotlivých jej formách.

Z hľadiska nášho terajšieho stretnutia a ústrednej myšlienky tohto sympózia nás i v oblasti skúmania ľudovej výroby zaujíma predovšetkým najnovšie obdobie — teda obdobie od konca 2. svetovej vojny. Len stručne (a tým iste aj značne schematicky) načrtнемe vývin jednotlivých foriem ľudovej výroby tak ako sa prejavujú v tomto období:

a) Domáca práca, ako súčasť vedľajšia ale nevyhnutná produktívna činnosť, ktorá v minulosti dopĺňala hlavné zamestnanie a tvorila spolu s ním základ samozásobiteľskej sebestačnosti roľníckych, pastierskych, ale i na niektoré ďalšie hlavné zamestnania viazaných rodín, dožívala vo svojich tradičných formách na vidieku najmä v roľníckych rodinách pred kolektivizáciou a v mnohých prípadoch zaniká pred našimi očami s odchodom najstaršej generácie. Na koľko však v minulosti práve táto forma ľudovej výroby mala pri samozásobiteľskej funkcií i významnú funkciu svojpomoci — príbuzenskej a susedskej výpomoci, so zmenou spôsobu života menia sa jej prejavy i druhová, špecializačná či profesionálna skladba. V minulosti rodinná či susedská výpomoc využívala v širšej miere predovšetkým tých, ktorí v určitých druhoch prác, výkonov boli najschopnejší. Tým do istej miery súčasne stimulovala ich ďalšie zdokonalovanie, ktoré niekedy viedlo až k čiastočnej či úplnej profesionalizácii. V súčasnosti akoby tento proces postupoval práve opačným smerom — od vyspelých profesií k príležitostnej výpomoci:

Očividne ustupujú tie druhy prác, ktoré ešte vždy možno nazvať tradičnými, zužuje sa počet ich vykonávateľov

i množstvo a druhotná variabilita úkonov a výrobkov (z košov sa už pletú len tie jednoduchšie pre použitie v záhrade, menej náročné tesárske práce sa uplatňujú v drobných hospodárskych stavbách a zariadeniach, staršie ženy pradú vlnu alebo tkajú handričkové koberce a pod.). Hromadná prestavba dedín, väčšia technická náročnosť stavieb vyžaduje čoraz viac pomoc kvalifikovaných a špecializovaných profesí, ktoré už takmer vôbec nevychádzajú z tradičných schopností dedinského obyvateľstva. Svojpomoc teda využíva a podľa svojich potrieb prispôsobuje predovšetkým schopnosti robotníckych profesí, ktorých znalosť získali títo odborníci zväčša mimo svojho domáceho tradičného prostredia. Veľká väčšina súčasného vidieckeho obyvateľstva sa po pracovnom čase zaoberá prácam, ktoré súvisia so stavbou, vybavením a zariadením domu, ale aj celkovej výstavbe obce, zlepšenia životného prostredia. I pre tieto kvalitatívne zmeny by bolo azda príhodnejšie nazvať túto formu prác, ktoré majú veľmi širokú a premenlivú škálu prejavov ako *mimo pracovnú* (*mimo zamestaneckú*) účelovú činnosť. Manuálna práca, ktorá tu ešte vždy hrá významnú úlohu, vystupuje často v spojení s vyspelými mechanizmami či s využívaním továrenskej predprípravy vo forme polotovarov. Ide teda o zrejmý ústup tradičných špecializácií na konto robotníckych profesí.

b) Domácka výroba, teda zárobková činnosť v domácom prostredí, má v súčasnosti prevažne inštitucionalizovanú podobu výroby pre Ústredie ľudovej umenieckej výroby, družstvá, komunálne zariadenia, i keď popri týchto jestvujú i rôzne individuálne, náhodilé, krátkodobé i „pokútne“ prejavy výroby, ktoré z formy svojpomoci, práce pre vlastnú potrebu prechádzajú na zárobkovú činnosť (s ňou sme sa však v oveľa väčšej miere stretali aj v tradičnej výrobe v minulosti).

c) Remeselná forma ľudovej vý-

roby ako individuálna špecializovaná činnosť s charakterom stáleho, doplnkového, vedľajšieho alebo sezónneho zamestnania, prakticky zanikla v roku 1948. Ojedinele dožíva v individuálnej výrobe jednotlivých remeselníkov najstaršej generácie. Súčasnou formou akejsi obmeny niekdajších remesiel sú niektoré dielne a prevádzky komunálnych služieb, družstiev združujúcich bývalých samostatných i novovyučených remeselníkov určitých tradičných i nových profesí, ktoré však len v ojedinelých prípadoch slúžia i tradičným potrebám (štie čižem, výroba farbiarčiny, pradenie vlny a pod.). Vo všetkých týchto troch formách ľudovej výroby je celý rad špecifických problémov, ktoré vyžadujú bližšie sledovanie a popri iných vedných disciplínach aj pozornosť etnografie. Pre krátkosť času možno opäť iba stručne naznačiť, kam by sa v jednotlivých formách vyššie charakterizovanéj produkčnej činnosti mala táto pozornosť upriamiť. V skupine a) bude len veľmi málo takých prejavov výroby, ktoré by si zaslúžili pozornosť etnografie v celej šírke a komplexe otázok. Bude sem spadať zrejme stále sa zužujúca oblasť tradičných druhov a spôsobov prác v ich začlenení do súčasného života, či už ide o čiste úžitkové predmety alebo predmety, slúžiace zábave, voľnému času, starým či novým obradom, folklóru na scéne a pod., so špecifickými formami spontánnej či organizovanej príležitostnej ľudovej činnosti, kde sa bude táto oblasť stretávať aj so záujmovou činnosťou. Pozornosť treba upriamiť na včelenie a adaptáciu určitých tradičných druhov výroby v súčasnom živote, bývaní, odievani, strave, v dedinskom ale i mestskom prostredí. Domáca práca, či ako sme už povedali mimozámenecká ľudová činnosť, najmä v rámci istých, relatívne stálych a ohraničených spoločenstiev (dedina, štvrf, predmestie, sídlisko, záhradkárska, chatárska kolónia) bude však z hľadiska etnografie i z hľadiska aplikovania jej poznatkov

v praxi zaujímavá ako celok práve sledovaním transformácie tradičných form svojpomoci, ako progresívnej zložky spoločenských vzťahov a sociálnej kultúry na všetkých stupňoch vývinu.

V skupine b) nás bude zaujímať otázka využívania, adaptácie tradičnej výroby v súčasnej materiálnej kultúre, tvorbe životného prostredia, osobitne v celej oblasti úžitkovej tvorby, úžitkového umenia. Tu predovšetkým bude potrebné sledovať tvorivé procesy, pôsobenie tradície, regionálnych špecifík v myslení a diele ľudových tvorcov, ich miesta v spoločnosti, ale aj pôsobenie tradície v dielach školených individuálnych umelcov, medzi ktorých sa už aj v súčasnosti zaraďujú najvyspelejší z niekdajších ľudových výrobcov (najzreteľnejšie sú tieto prechody v oblasti keramickej výroby, no podobné tendencie badať aj v spracovaní dreva, kovu, v čipkárstve).

Z hľadiska transportovania ľudovej výroby nás bude predovšetkým zaujímať tvorivé využívanie tradičných technológií, materiálov, postupov v súčasnom diele, jednotlivých artefaktov, ale aj celkovom formovaní materiálnej kultúry súčasnosti, v pracovnom a životnom prostredí človeka a jeho výtvarnom, estetickom a emocionálnom pôsobení, pričom čoraz viac v popredí záujmu bude osobnosť tvorca. Už v súčasnosti badateľná individualizácia práce najmä výtvarného zamerania nepochybne povedie k sústredenejšiemu štúdiu vynikajúcich osobností, v ktorých diele tradície výroby prostredníctvom osobitostí ich talentu a individuálneho prístupu budú harmonizovať s aktuálnou potrebou moderného života, prípadne i naznačovať možnosti ich ďalšieho vývinu a uplatnenia. Až vlastné včlenenie diela, výrobkov do života, ich osvojenie si, prijatie spoločnosťou, bude overovať ich význam a miesto v súčasnej kultúre, podobne ako to bolo v tradičnom ľudovom umení. Najmä pri sledovaní týchto problémov, ktoré do značnej miery pre-

súvajú ťažisko výskumu na otázky umeleckej tvorby, sa žiada koordinovať určité výskumné postupy a metódy v rámci našich vlastných vedných disciplín, no i v spolupráci s príbuznými vednými disciplínami. V záujme sledovania špecifických otázok, o ktorých sme sa už zmienili, ale aj v záujme štúdia všeobecnych otázok teórie a estetiky ľudového umenia, formovania národnej kultúry a národného umenia. Na vsetko toto sú potrebné pomerne veľké, porovnávateľné a teda jednotným spôsobom získané súbory materiálov. Zatiaľ vieme iba to, že takéto súbory vznikali a vznikajú na rôznych pracoviskách i u jednotlivých bádateľov, no koordinácia výskumov zatiaľ nejestvuje (sú tu dotazníkové výskumy z prvých rokov budovania dokumentácie ÚLUV, dotazníkové výskumy vykonáva SNM, SNG). Nazdávame sa, že práve v týchto výskumoch by malo byť východisko pre zjednotenie aspoň tej časti údajov, ktoré zodpovedajú všetkým inak špecifickým vlastnostiam skúmaných problémov, materiálu, resp. účelu a zameraniu.

V skupine c) budú niektoré bádateľské problémy zhodné s tými, ktoré sme uviedli v skupine b), i keď treba rátať so stále väčšou nivelizáciou a menším podielom individuálnej tvorby aj celkového pôsobenia vo výtvarnej kultúre vôbec.

Pri sledovaní ľudovej výroby v súčasnosti sa stretávame s kvalitatívne novou formou jej rozvíjania, využívania, premien v oblasti tvorivého využívania voľného času. Prax posledných tri siatických rokov ukazuje, že práve táto forma má oproti predchádzajúcim vzrastajúcemu tendenciou ako v kultovej kvantite, tak aj v množstve form, žánrov a štylizačných podôb. Zatiaľ skôr živelná ako organizovaná záujmová činnosť vo výtvarnej oblasti, vychádzajúca z tradícií, predstavuje azda jedno z ďalších štádií ľudovej výroby, i keď presun k prevahе tvorivých prác, či prác dekoratívneho zamerania,

často až s ambíciami voľného umenia predovšetkých pre vlastnú záľubu, nás nútí uvažovať o príhodnejšom pomenovaní (termín výroba príliš asociouje účelovú, úžitkovú, príp. zárobkovú činnosť).

Z naznačeného vyplýva, že v rámci štúdia pôsobenia tradícií v súčasnej kultúre nás vo všetkých uvedených formách ľudovej výroby bude zaujímať predovšetkým jej aktivizujúca, stimulujuča tvorivá zložka. Nebudeme ju však chápať len v zmysle výtvarnej, umeleckej, činnosti, ale v celej šírke aktívnej účasti tvorivej osobnosti v spoločnosti a jej kultúre.

Akákoľvek naliehavosť, ale i príťažlivosť vedeckej problematiky v praktickej využiteľnosti štúdia ľudovej výroby v súčasnosti nás však v žiadnom prípade nazbavuje povinnosti pokračovať v systematickom a úplnom skúmaní jednotlivých výrobných odvetví, ktoré budeme sledovať v komplexnom kontexte materiálu, práce, človeka, výrobku a jeho funkcie, s dôrazom na budovanie súhrnného dokumentačného fondu textových, obrazových, trojrozmerných a najmä kinetických záznamov. Pri rešpektovaní a vymedzení špecifických úloh jednotlivých výskumných pracovísk by dokumentácia v konečnom dôsledku mala i v budúcnosti slúžiť vedeckým, ale aj praktickým, najmä výrobným a pedagogickým cieľom. Dokumentácia by svojou komplexnosťou mala

splňať maximálne požiadavky a možnosti rekonštrukcie všetkých výrobných odvetví, postupov, techník, vzorov, ale i štýlových, dobových, regionálnych variantov. V tomto smere, samozrejme len v určitých druhoch výroby, najďalej pokročila dokumentácia ÚLUV, no rozšírenie dokumentácie o kinetický záznam a reprezentatívny výber trojrozmerného materiálu zo všetkých druhov výroby by mal byť v súčasnosti už záväznou podmienkou. K záväzným podmienkam dokumentácie by malo nevyhnutne patriť i uchovávanie priamej živej práce, na čo azda najvhodnejšie podmienky môžu vytvárať múzeá v prírode. Mal by totiž zo zatiaľ roztrieštenej dokumentačnej činnosti vzniknúť skutočne kompletívny fond. Nielen z hľadiska vedeckej nevyhnutnosti, ale aj ako základný kultúrny tezaurus stálych inšpiračných možností, ktorý kedykoľvek a v rôznych spoločenských situáciach môže niektorým svojím elementom či súborom jasov aktívne pôsobiť v konkrétnych dobových podmienkach. Reálna podstata ľudovej výroby, čím myslím nielen vlastnú technológiu, postup práce, ale aj jej využívanie človekom a jej spätné pôsobenie na jeho myšlenie, rozvoj a tvorivý podiel na formovaní kultúry, nemá sama osebe progresívny ani regresívny charakter. Tento dostáva až začlenením do výrobných, ekonomických a spoločenských vzťahov v konkrétnom období.

POZNÁMKY

- 1 Slovensko. Lud — II. časť. Bratislava 1975, s. 801.
- 2 PÁTKOVÁ, J. — PLICKOVÁ, E.: Ľudová výroba na Slovensku a jej súčasné problémy. Slov. Národop., 13, 1965, s. 484; Výroba. In: Československá vlastivěda, díl III. Lidová kultura. Praha 1968, s. 425; Die volkstümliche Produktion. In: Die

slowakische Volkskultur. Die materielle und geistliche Kultur. Bratislava 1972, s. 67.

- 3 ŠAVELOVÁ-CZINTELOVÁ, A.: Súčasná zvonkárska výroba v Gemeri. Gemer, Národop. Štúd., 4, Rimavská Sobota 1981, s. 115.

Резюме

Народное производство в период второй мировой войны проявлялось как домашняя работа, которая в исходной вспомогательной, побочной, но необходимой продуктивной деятельности обеспечивает независимость деревенского хозяйства и действующей в форме родственной и соседской помощи продолжается редуцированными традиционными видами работ и с возрастающей долей рабочих профессий. Широкую и изменчивую шкалу этих работ более подходяще было бы называть внеслужебной целевой деятельностью. Автор высказывает мнение, что, наряду с включением и адаптацией определенных традиционных видов производства в современном жилище, одежде и питании в деревенской, а также и в городской среде, в этой форме народного производства этнографов будет интересовать как с точки зрения собственно профессиональной, так и с точки зрения использования достижений этнографии в практике, главным образом трансформация традиционных форм взаимопомощи как прогрессивного компонента общественных отношений и социальной культуры на всех ступенях развития.

Домашнее производство в этот период осуществляется как работа с целью заработка в рамках различных учреждений с воздействием на формирование современ-

ной материальной культуры, формирование окружающей среды и в особенности в области прикладного искусства. Здесь представляется интерес вопрос творческого использования традиционных техник, материалов, приемов в современном произведении с упором на личность творца и его участие в формировании национальной культуры. Ремесленные формы производства, которые осуществляются в различных мастерских, коммунальных предприятиях, объединяющих традиционные и новые профессии, направлены на нивелирование с минимальной долей индивидуального творчества и воздействия в художественной культуре вообще.

Совершенно новой формой, в которой в настоящее время используется, развивается народное производство и приобретает новые формы, является область творческого использования свободного времени.

В рамках изучения воздействия традиций в современной культуре этнографов будет интересовать во всех упомянутых формах народного производства прежде всего его активизирующая, стимулирующая, творческая составляющая. Однако она не будет пониматься лишь в смысле художественной деятельности, а во всей широте активного участия творческой личности в жизни общества и в его культуре.

DIE VOLKSTÜMLICHE WARENPRODUKTION IN DER GEGENWÄRTIGEN KULTUR

Zusammenfassung

Im Zeitraum nach dem zweiten Weltkrieg hatte die volkstümliche Warenproduktion den Charakter einer häuslichen Arbeit; es war ursprünglich eine Nebenbeschäftigung, doch für die Selbstversorgung des ländlichen Haushalts eine unentbehrliche Tätigkeit, die in der Form einer verwandschaftlichen und nachbarlichen Hilfeleistung ausgeführt wurde. Diese Tätigkeit wird heute noch bei einer verminder-ten Zahl von Arbeiten fortgesetzt, bei de-

nen zumeist Angehörige der Arbeiterberufe mithelfen. Der Anteil dieser qualifizierten Arbeitskräfte weist eine steigende Tendenz auf. Den umfangreichen und verschiedenenartigen Komplex dieser Tätigkeit sollte man heute zutreffender als außerberufliche Betätigung bezeichnen.

Die Autorin vertritt die Ansicht, daß sich die Ethnographie neben der Eingliederung und Adaptierung bestimmter traditioneller Produktionsformen in der heutigen Wohn-

kultur, in der Kleidung und in der Ernährung so im dörflichen wie im städtischen Milieu auch für diese Form der volkstümlichen Warenproduktion interessieren sollte, sowohl vom eigenen fachlichen Blickpunkt aus als auch im Hinblick auf die Applikation ethnographischer Erkenntnisse in der Praxis. Mit besonderer Aufmerksamkeit sollte vor allem die Transformation der traditionellen Formen der Selbsthilfe als einer progressiven Komponente der gesellschaftlichen Beziehungen und der sozialen Kultur auf allen Stufen ihrer Entwicklung untersucht werden.

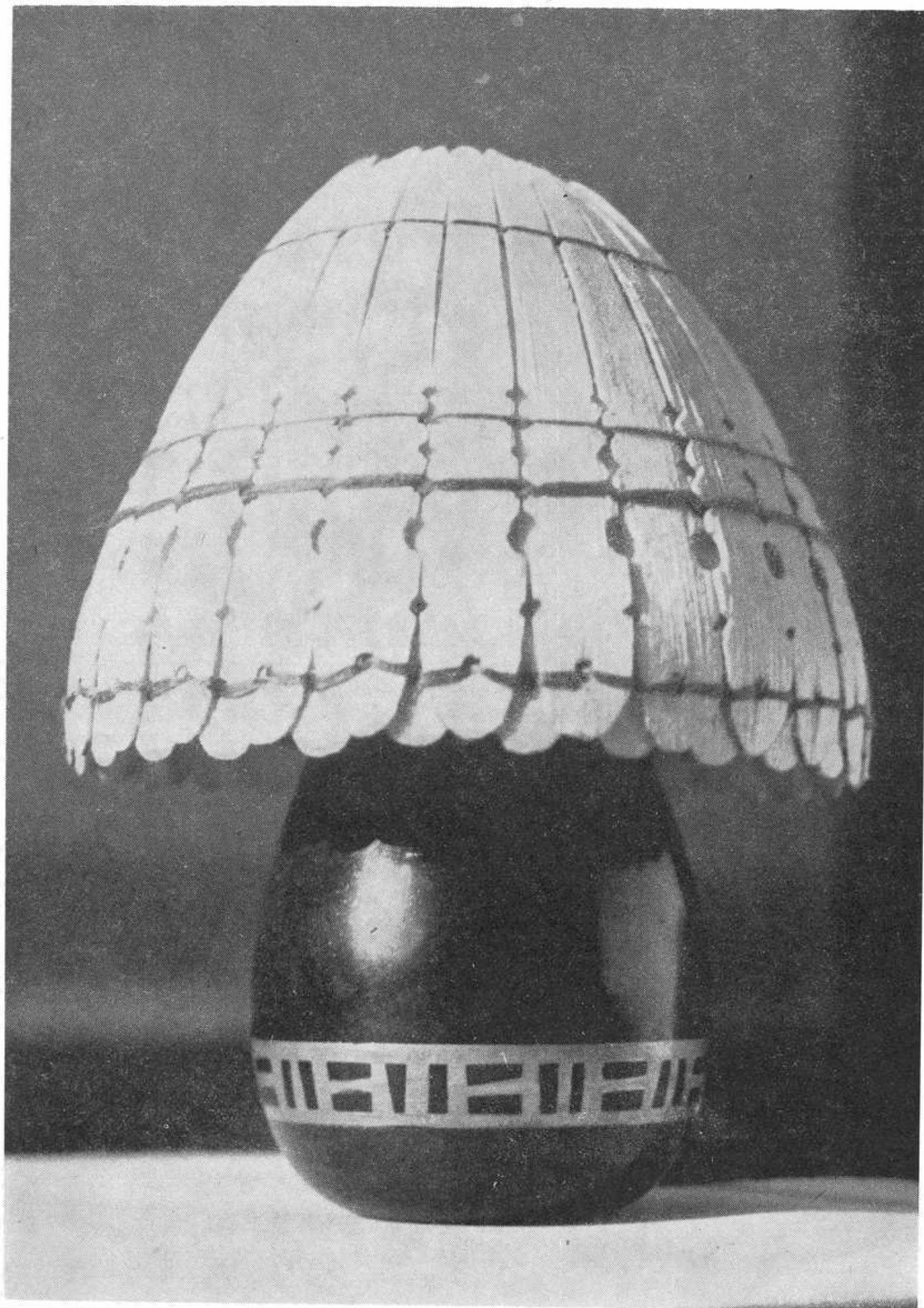
Derzeit wird die häusliche Warenproduktion als Erwerbstätigkeit im Rahmen verschiedener Institutionen betrieben, sie wirkt bei der Formung der heutigen materiellen Kultur, bei der Gestaltung unserer Umwelt und besonders auf dem Gebiet der angewandten Kunst mit. Dabei ist die Frage der schöpferischen Verwendung traditioneller Materialien, Techniken und Methoden bei der Verfertigung dieser Artefakte wichtig, wobei der Persönlichkeit des Herstellers und seinem Anteil an der Gestaltung der nationalen Kultur besondere Bedeutung zukommt. Gewerbs-

mäßige Formen der Produktion, wie sie in verschiedenen Werkstätten und kommunalen Betrieben angewendet werden, in denen traditionelle und neue Professionen tätig sind, neigen zu einer Nivellierung der Erzeugnisse mit einem minimalen Anteil des individuellen Schaffens, was eine ebenso minimale Wirkung auf die darstellende Kultur zur Folge hat.

Eine völlig neuartige Form, im Rahmen welcher heute die volkstümliche Warenproduktion betrieben und weiterentwickelt wird und bei der sie neuen Formen annimmt, ist das schöpferische Ausnützen der Freizeit.

Beim Studium des Einflusses der Tradition auf die gegenwärtige Kultur wird die Ethnographen bei allen Formen der volkstümlichen Warenproduktion in erster Linie ihre aktivisierende, stimulierende, schöpferische Komponente interessieren. Man sollte diese Betätigung jedoch nicht nur im engen Sinn als bildnerisches, künstlerisches Schaffen auffassen, sondern sollte in ihr die ganze Breite der aktiven Teilnahme der schöpferischen Persönlichkeit an der Gesellschaft und an ihrer Kultur erblicken.



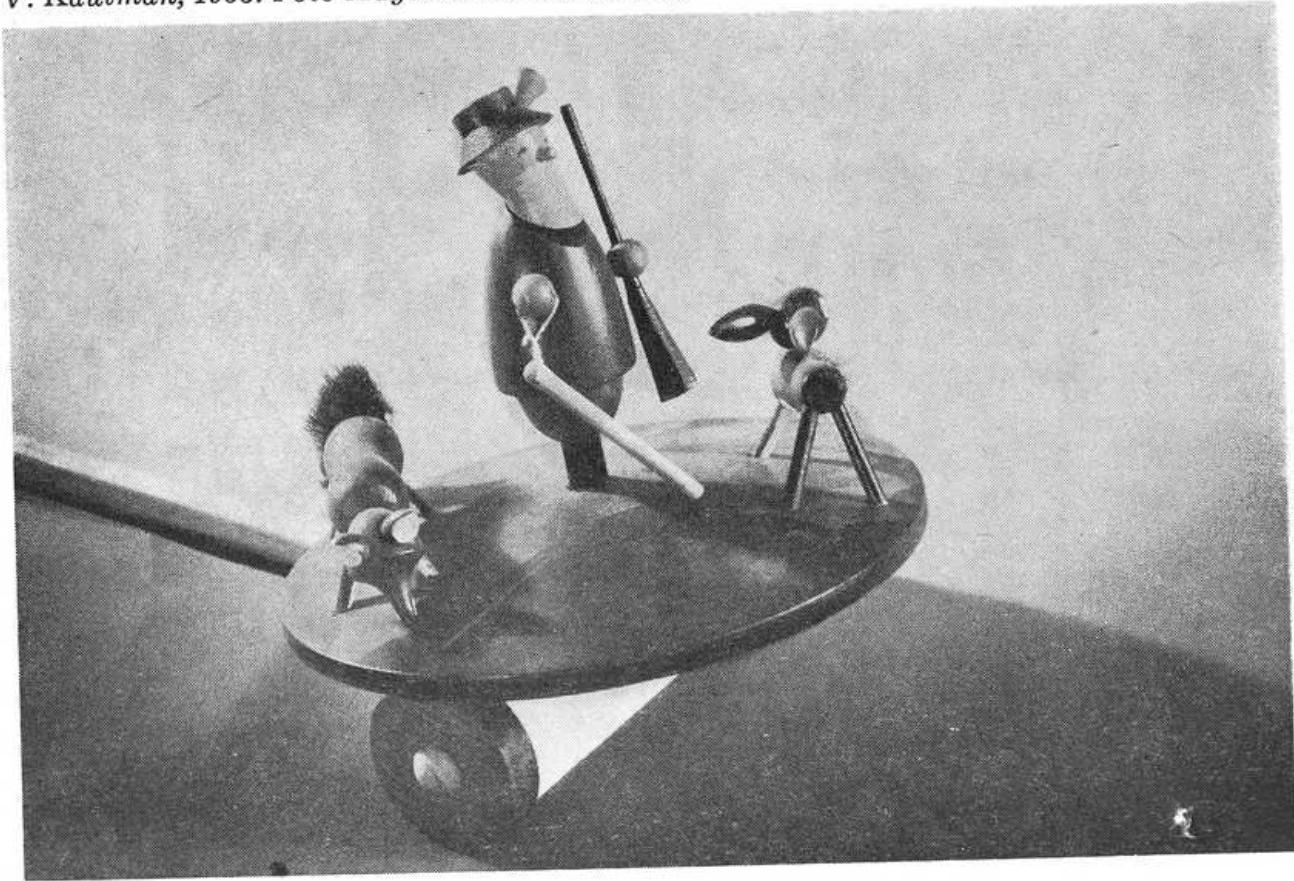


Lampa. Štiepaný smrek na tienidle, stojan vylievaný orech, výška 15 cm, priemer 10 cm. V. Kautman, 1952. Foto Václav Kautman



Máje, pohyblivá hračka. Tokárený dub, polychromovaný a lakovaný, 28 cm.
V. Kautman, 1954, odmenené cenou v celoštátnej súťaži hračiek k MDD. Autor
fotografie neznámy, archív V. Kautmana

Horár, pohyblivá hračka. Tokárený dub polychromovaný a lakovaný, 28 cm.
V. Kautman, 1953. Foto Magdaléna Robinsonová



Slovenský národopis

Casopis Národopisného ústavu Slovenskej akadémie vied

Ročník 30, 1982, číslo 3

Vychádza štyri razy do roka
Vydáva VEDA, vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied

Hlavná redaktorka
Čl. kor. SAV BOŽENA FILOVÁ

Výkonná redaktorka
PhDr. VIERA GAŠPARÍKOVÁ, CSc.

Tajomníčka redakcie
PhDr. Zora Vanovičová

Typografia: Eva Kovačevičová

Redakčná rada: PhDr. Ján Botík, CSc., PhDr. Soňa Burlasová, CSc., doc. PhDr. Václav Frolec, CSc., doc. PhDr. Emília Horváthová, CSc., PhDr. Soňa Kovačevičová, CSc., PhDr. Igor Krištek, CSc., PhDr. Milan Leščák, CSc.; doc. PhDr. Ján Michálek, CSc., PhDr. Ján Mjartan, DrSc., doc. PhDr. Štefan Mruškovič, CSc., PhDr. Viera Nosáliová, CSc., PhDr. Adam Pranda, CSc., doc. PhDr. Antonín Robek, CSc.

Redakcia: 813 64 Bratislava, Klemensova 19
Vytlačili Tlačiarne Slovenského národného povstania, n. p., Martin

Jednotlivé číslo Kčs 20,—; celoročné predplatné Kčs 80,—

Rozširuje, objednávky a predplatné prijíma PNS — ÚED, Bratislava, ale aj každá pošta a doručovateľ. Objednávky do zahraničia vybavuje PNS — Ústredná expedícia a dovoz tlače, Gottwaldovo nám. 6, 884 19 Bratislava.

© VEDA, vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied, 1982

СЛОВАЦКАЯ ЭТНОГРАФИЯ

Журнал Института этнографии Словацкой Академии Наук

Год издания 30, 1982, № 3

Издаётся четыре раза в год

«ВЕДА», издательство Словацкой Академии Наук

Редакторы Д-р Божена Филова и Д-р Вера Гашпарикова

Адрес редакции: 813 64 Братислава, Клеменсова 19

SLOWAKISCHE VOLSKUNDE

Zeitschrift des Ethnographischen Institutes der Slowakischen Akademie der Wissenschaften

Jahrgang 30, 1982, Nr. 3. Erscheint viermal im Jahre

Herausgegeben vom VEDA, Verlag der Slowakischen Akademie der Wissenschaften

Redakteure PhDr. Božena Filová und PhDr. Viera Gašparíková

Redaktion: 813 64 Bratislava, Klemensova 19

SLOVAK ETHNOGRAPHY

Journal of the Ethnographic Institute of the Slovak Academy of Sciences

Volume 30, 1982, No 3

Published quarterly by VEDA, the Publishing House of the Slovak Academy of Sciences

Managing Editors PhDr. Božena Filová and PhDr. Viera Gašparíková

Editor: 813 64 Bratislava, Klemensova 19

L'ETHNOGRAPHIE SLOVAQUE

Revue de l'Institut d'Ethnographie de l'Académie slovaque des sciences

Anné 30, 1982, No. 3

Parait quatre fois par an, Editions de VEDA, maison d'édition de l'Académie slovaque des sciences

Rédacteurs: PhDr. Božena Filová et

PhDr. Viera Gašparíková

Rédaction: 813 64 Bratislava, Klemensova 19

Distributed in the socialist countries by SLOVART Ltd., Leningradská 11, Bratislava, Czechoslovakia, Distributed in West Germany and West Berlin by KUBON UND SAGNER, D-8000 München 34, Postfach 68, Bundesrepublik Deutschland. For all other countries, distribution rights are held by JOHN BENJAMINS, B. V., Periodical Trade, Amsteldijk 44, 1007 HA Amsterdam HOLLAND



Index 49616